

Nyhedsbrev 41, april 2017

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19, _18, etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Hvis man ikke ønsker at modtage FredsVagts Nyhedsbreve så send en mail uden indhold med subjekt 'Nyhedsbrev nej tak' til bo@fred.dk fra den mailadresse det modtages på.

Hvis man ønsker at støtte os økonomisk er vores bankkonto 8401 1041096

5559 DAGEN

Siden sidst er jeg kommet i besiddelse af et kunstnerisk billede af Lars hvor han optræder på Operaen den aften. Det er taget/komponeret af Henrik Yeller som også stod for aftenens [optagelse](#). Jeg kommer på 17.40 varer en god halv time, og Lars derefter 49.45 ligeledes en god halv time. (der er også en [vol 2](#) for hardcore fans)

Efter 5555-dagen der gav et overskud på 2½ tusind, besluttede vi på stormøde at dele overskuddet ud til de deltagende musikere (de skal vel ikke ALTID optræde gratis) og lagde endda oveni så de nu få det symbolske beløb 555,50 hver især. Et par stykker takkede nej.

Vi har fået et nyt medlem; Nils fra Silkeborg som tager nogle vagter når han kommer til byen i anden anledning.

Nils fattede kridtet en dag og skrev ...

Ja det er noget andet end mine aggressive anklager mod Fogh og vores 'retssamfund' der ignorerer hans løgne.

Kærlighed er jo altid sandt, så det stod der længe. Og Nils tegnede det selv op igen som vi ser på næste side

Men der skulle jo også være tid til at snakke med ungdommen... lidt svært når begge hænder er fulde af papir og man har tændt sig en lille pausecigaret :-)

HVERDAGEN

Hverdagen er under angreb, forstået således at vi har fået et brev fra kommunen om at vi skal fjerne vores ting fra pladsen om natten.

Og for det andet, som lidt redder det første, skal hele slotspladsen lægges om. Og således er vi meget snart forvist. I første omgang til Thorvaldsens Plads... ikke godt. Store brosten, ingen skjul for grejet, øde – men det sidste kan sæfæli ændre sig når hele slotspladsen er ufremkommelig.

Vi har ved Minna holdt et møde med magistrats-borgmester Kabell der jo er valgt på liste Ø. Han var positiv, så nu ser det ud til at vi kan sidde ovre foran Holmens Kirke i det år til halvandet det varer før pladsen igen er brugbar.

Vi fik dog ikke afklaring på vores umiddelbare problem med nat-logiet, så indtil videre gør vi som vi plejer og lader som ingen ting. Der kan være en ganske påfaldende træghed i bureaukratiet, så man skal ikke svare igen, blot gøre honnør og lade som ingenting. Så går der laaaang tid med det :-D

Renoveringen sku angiveligt begynde i andet kvartal, så når som helst er vi nok rykket over kanalen. En ny udfordring for den levende fredsvagt. Men der er problemer med fysisk styrke til at håndtere det tunge grej – selvom det er på hjul. Og det blir IKKE nemmere ovre ved Holmens Kirke hvor det skal ind bag to bænke. Vi blir jo ikke yngre.

Så en eller anden almindelig dag var en børnhaveklasse-flok oppe ved grisen. Jeg måtte op og blande mig og fortælle at den kan vendes, og hvorfor den vender numsen mod Borgen, og viste dem hvad det vil sige at 'moone'.

Og at jeg har vendt den tre gange... den er TUNG!! Så sku nogen af dem prøve, og de gryntede og stønnede og pulæede, men den rokkede sig ikke :-D

Så blev det da også lidt snevinter anden uge i februar, hvor der var flere interessante personer henne og snakke

Det var en kold uge, men så brød højtrykket igennem med sol og farver..

Kære alle.
Skønt at være FredsVagt på sådan en solskinsdag ☐
Hængte "Nej Tak til nye Kampfly" til tørre.
Og så blev Niels's "KÆRLIGHED" fornyet på kridttavlen. Det er jo den 14/2

♥
Fredsknus fra Jessie.

AKTINDSIGT

I sidste [nyhedsbrev](#) på side to gjorde jeg bekendt at jeg bad om aktindsigt i det forhold at politiet beordrede os til at holde op med at 'råbe' mens vi stod og sang på flagdagen 5. september.

Medio februar modtog jeg et langt svar. Det meste var paragraf-banaliteter, men de væsentlige udsagn har jeg gengivet i min klage:

Replik til svaret fra politiet på aktindsigt

Sendt til kbh@politi.dk

KLAGE – hvortil skal den rettes?

Ang. Journalnr.: 0100-00170-00632-16 Dato: 15. februar 2017

Dette står i svaret på min anmodning om aktindsigt:

Jeg har i anledning af Deres klage indhentet en udtalelse fra den politikommissær, som var leder af politiaktionen den 5. september 2016 i anledning af arrangementet "Markering af Danmarks nationale flagdag 2016".

(...)

Politikommissæren har oplyst, at Deres sang på et tidspunkt fik karakter af højlydt råben, hvilket var forstyrrende for paraden. Politikommissæren, som selv var tilstede på Christiansborg Slotsplads, konstaterede, at det var svært at høre de taler, som blev holdt i forbindelse med paraden på grund af støjen fra Fredsvagtens demonstration. På den baggrund gav politikommissæren instruktioner om, at De skulle anmodes om at dæmpe Deres råben, og såfremt disse anvisninger ikke blev efterkommet, skulle De anvises til at gennemføre demonstrationen et andet sted, således at arrangementet "Markering af Danmarks nationale flagdag 2016" ikke blev forstyrret.

Vi taler om to lovligt anmeldte arrangementer, som politiet skal 'beskytte' og sikre retten til ytring

Det ene arrangement er stort, med højtalere og marchmusik.

Det andet arrangement er med smukke men tavse faner og fællessang til akustisk guitar af max 6 personer.

Dér sidder en højt rangerende mand – chef for dagens politiaktion, og kan ikke høre hvad der blir sagt af talerne i højtalerne, fordi der synges akustisk i luften et halvt hundrede meter derfra.

Således beslutter da denne politikommissær at den akustiske sang er forstyrrende 'højlydt råben' og skal dæmpes.

Gør han det som uvildig embedsmand, eller gør han det som deltager i det ene, det store, det officielle arrangement.? Han reagerer jo netop på baggrund af at han 'selv var tilstede på Christiansborg Slotsplads'

Og vi fastholder at vi ikke råbte, men sang – hvilket ganske vist kan være kraftigt. Og vi fastholder at vi synger som svar på arrangementet derovre. Er det ikke vor ytringsfrihed der her er tale om.

Og vi fastholder at det er svært at synge når marchmusikken gjalder derovre.

Og vi fastholder at vores ytringsfrihed blev knægtet, da vi ikke ku vide hvornår den bryske betjent der måtte udføre kommissærens ordre, ville syntes vi igen 'råbte'.

Og svaret slutter af med at konkludere at politikommissærens personlige 'oplevelse' er bæredygtig, selvom vi ikke er ubekendt med følelsen irritation:

Jeg har ved min afgørelse navnlig lagt vægt på oplysningerne om, at Deres sang/råben på et tidspunkt blev så højlydt, at det forstyrrede paraden på en måde, så talerne ikke kunne høres. Jeg endvidere lagt vægt på, at politiet alene bad Dem om at dæmpe Dem.

De blev således ikke forhindret i at ytre Dem.

Med respektabel hilsen

Bo Richardt

Saxkøbing

Ja nu er min klage videresendt til rigspolitiet... så får vi se. Udgangen på historien kan jo også blive at vi blir forvist et andet sted hen, fx om på Thorvaldsens Plads. Det kan de jo bare gøre, og vi kan trutte i en hornlygte. Men så må vi lave flagallé over mod Nybrogade.

Nu ved jeg slet ikke hvordan i år da pladsen vel er brudt op primo september.

Jeg blev inviteret til en debat om hvorvidt dk ska opruste med nye missilbatterier rettet mod Rusland. Totalt hysteri. I studiet foruden mig ville være Rasmus Jarlov (konservativ), Leif Donbæk (SF.. aldrig hørt om ham, men googled ham så) og Klaus Kroll (Nye Borgerlige, prof soldat... har været med derude) Troede også Christian Juhl MF for Enhedslisten ville være der, men han var med på en telefon. Ja og så sæfæli studieværten Mads Aagaard, en ung mand på 27.

Det var en fredag middag efter jeg havde været på natarbejde. Så jeg lagde mig og sov nogle timer... dvs, jeg ku ikke sove; sjældent har jeg haft en sådan eksamensnervøsitet.

Jeg havde besluttet mig til at lave skandale. Jeg ville udnytte det at det var direkte til at sige det jeg ville sige. Men hvad var det jeg ville sige... der er så mange fæle løgne som medierne skjuler under spin.

Foghs løgne? Terrordiskursens hjernevaskende løgn? 9/11?

Jeg vidste det ikke og derfor ku jeg ikke sove. Heller ikke selvom jeg trøstede mig selv med at det ku aldrig gå værre en galt... men jeg måtte IKKE bli skinger. Og jeg trøstede mig med at jeg plejer at vide hvad jeg skal sige når jeg står der i nuet. Men det måtte jo ikke være dumt.

Træthed er en vis styrke, thi så orker jeg ikke opføre mig 'ordentligt'. Og ved et-tiden tjekkede jeg ind i det imponante DR og blev vist frem. Kom forbi Nyhedsøen; respektindgydende. Ser at studieværten er øens konge. Blev anbragt i et lænestolsarrangement og min piccolo tændte for lyden inde fra studiet hvor debatten havde været igang i et kvarter... jeg var inviteret til at komme ind til det sidste kvarter af debatten.

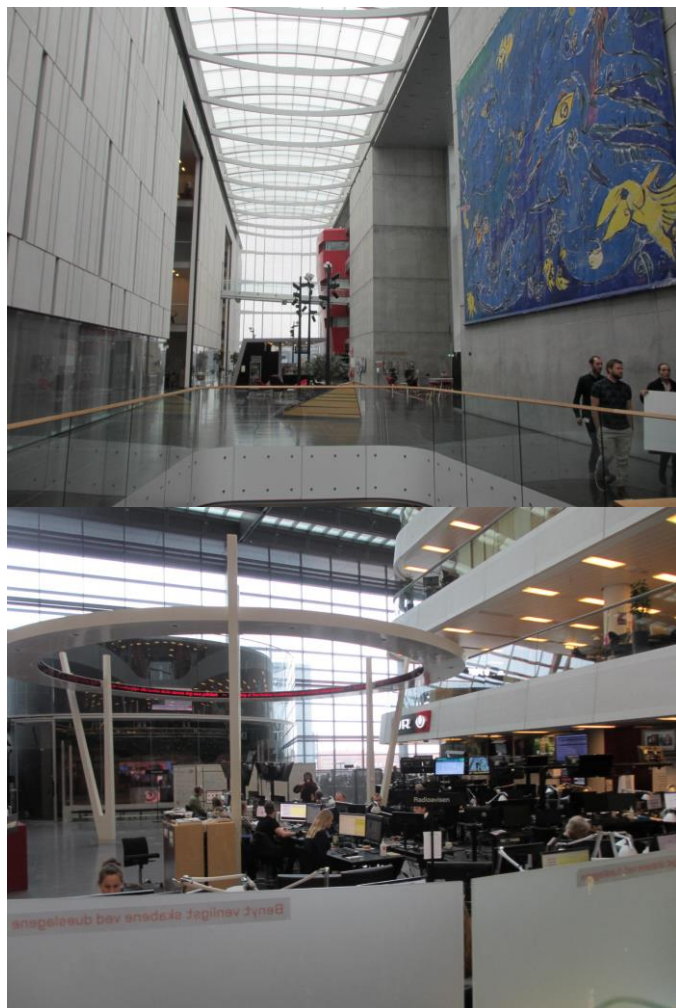
Jeg bad straks piccoloen slukke igen da jeg ikke ønskede mine tanker forstyrret. Han slukkede da og forlod mig. Efter ca 10 minutter blev jeg hentet og ført ind i studiet hvor der var nogle lyttere igennem. Det gik der 5 minutter med og så blev det min tur.

LINKS

forhåndsomtale med link til at høre udsendelsen <http://www.dr.dk/p1/p1-debat/p1-debat-2017-02-17>

efterspil <https://www.facebook.com/drp1/videos/1854634121492522/>

mine 4 minutter <https://soundcloud.com/user-735079221/bo-i-p1-debat-d-17-feb-2017-4-min>

Denne exit afstedkom en hel del turbulens. Jeg fik pænt meget kritik.

Men blandt mine egne også meget ros.

Jeg prøver jo at være barnet i gamle HCAs fortælling, men jeg ved også at digteren tog fejl; barnet får en lussing og hjem i seng... din loppe!

Så mit spørgsmål til mine velmenende kritikere er, om jeg da hellere sku ha stået der andægtigt og respektabel, og lyttet til deres vrøvl om boniteten af Kejserens nye klær. Som om det betød noget som helst. Og de herrer i studiet havde jo haft allerede en halv time til deres 'meninger' inden jeg kom på. Og studieværten havde i øvrigt i forhåndssamtalen bedt mig være konfronterende... husker ikke eksakt formulering fra hans side.

Så var det jeg tænkte at jeg havde kun et skarpt skud i bøssen. Alternativet var harmløs og eftermælende.

Flink og velafrettet.

Nej hellere Klods Hans uden andægtighed og ærefrygt for dette imponante sted. Jeg skruede beslutsomheden på... ku jo aldrig gå værre end galt

Da jeg gik derfra var jeg ikke glad. Følte selv at jeg alligevel var blevet skinger. Så ringede studieværten lige over kl 14 og skældte ud. En ung mand på 27 år, gad ikke høre på ham og lagde på. Så ringede han igen og denne gang var det mig der talte højt.. så lagde HAN på. Derefter lidt sms'er og så slut. Jeg udfordrede ham til at ta en seriøs snak om 9/11. Det svarede han ikke på, Mads Aagaard.

Men han forsikrede mig om at med sådan en opførsel ville jeg aldrig bli inviteret til hans program igen. Godt det samme!, svarede jeg og tænkte på alt det pseudodemokrati som det hele understøtter. Alt sammen 'som om' som om demokrati og retssikkerhed fungerer. En debat hvor man har inviteret nogle såkaldte politikere... ja det skal jeg love for; det muliges kunst. Og det er ikke muligt at kritisere 9/11 og dermed militariseringens ideologiske grundlag.

Og jeg formoder at de ved det godt, dybt nede mærker de at de fortrænger retfærdigheden; at der er et tabu. Ouuuh tabu'er er ellers ikke specielt moderne i dette 'frisindede' samfund. Så lad os skyde budbringeren.

Budbringeren er barnet, barnet siger den ucensurerede sandhed. Den sandhed der gør hele det selvforståede samfund til grin: TÆNK at vi troede på det!!

Konklusionen er at jeg blev mere hørt ved at være 'uartig'. Hvis jeg havde opført mig pænt var det blevet ligegyldigt.

Kære Bo ! (skriver Inge)

Du har altid en eller anden oplysning jeg *aldrig* ville ligge inde med som er en fin game-changer . Supert at du vidste og fik sparket ind at Klaus Kroll på facebook havde ytret den opfattelse at befolkningerne på den anden side af Middelhavet ønskede at komme hér og ødelægge vores verden - efter 15 års europæisk krigsførelse på den anden side af Middelhavet og hele vejen til Baghdad og Kabul er det jo et sært internationalt verdenskort denne soldat har sat oppe i sit hoved. Han burde lige klikke ind på GOOGLE - earth en gang imellem og se hvor byerne egentlig ligger... Basra , Kandahar , Mizrata , Palmyrakan der i hans tilfælde være tale om noget "psykisk selvforsvar"? eller det hedder måske en "projektion" ... jeg mener i form af en vis fornemmelse hos soldater af at de selv ville være ret hævntørstige hvis der stod fremmede hære i deres egne byer?

Nåeeh... tak for din indsats der er meget genkendelig i stilen for mig ... du *er* simpelthen altid denne dejlige "klods-Hans" der bryder amus , klamamus remseriet ... det er nu *din* dejlige natur og jeg ved at du ikke kan lade være hvis du mærker "fisen" i lokalet. Muddekagen ramte også ret præcist og "det har vi lige ud af oldermændens avis - og den er ikke til at stole på " . Hvis ikke du havde været på havde lytterne jo siddet tilbage med den opfattelse at Klaus Kroll var en anden personlighed end han faktisk er og denne "jurist og medlem af SF" - Leif Donbæk - var så heller ikke blevet sat i noget mærkeligt lys med sit samarbejde. Han bliver præsenteret som en der er påvirket af at arbejde professionelt med rehabilitering af traumatiserede soldater (danske) . Men var han så en anden hvis han havde arbejdet med rehabilitering af irakiske torturofre eller bomberamte børn ?

Nåeeeh ... der er jo grunde til at hverken du eller jeg -rasende forskellige som vi er - kan finde ud af at være medlemmer i partier . Jeg er for distræt og bliver derfor super-rasende når det ... stærkt forsinket ... går op for mig at der bliver "klippet en tå og hugget en hæl" bag kulisserne ... *du* har hurtigt hånden nede i træskoene med mudderet og rammer oldermændene for åben mikrofon .

Kærligst
Inge

jeg korrigerede at det jeg 'sparkede ind' var af Leif Donbæk, og det var et blogindlæg på Modkraft
<http://modkraft.dk/blog/leif-donb-k-thomsen/er-vi-i-krig-med-islam>

6. marts, støvede Jessie op, havde Flemming Jensen, den gamle lune komiker, inviteret Carsten Jensen; den fremtrædende toneangivende krigsmodstander, til samtale i Nørrebro Teaters foyer. 130 kostede billetten og vi var hele 9 fredsvagter tilstede til et morsomt og givende show... indtil pausen. Derefter var der åbnet for spørgsmål. Jeg spurgte CJ om hvornår 9/11 kommer på banen, og forklarede at sandheden ikke kan bygges på et fundament af løgn.

Han svarede at han troede på den officielle forklaring om Al Qaida, og afviste i øvrigt at diskutere det. Men da ordet gik videre havde jeg mistet interessen for at høre på en fornægter, så jeg samlede mine ting og forlod stedet med mit fredsflag om skuldrene.

Jeg ser at CJ er en anerkendt opponent på parnasset. Hvis han begynder at stille spørgsmål ved 9/11 så er det nok slut med denne gode position som fremtrædende krigsmodstander intellektuel. Emnet ER tabu.

Men jeg ku ikke svare igen, min taletid var brugt. Jeg ku kun vise min kritik ved at gå.

Igen blev det diskuteret internt. Den overvejende holdning er nok at det sku jeg ikke ha gjort.

Det er svært, det indrømmer jeg, men jeg orkede bare ikke sidde der andægtigt og lytte endnu en halv time mindst.

Inspireret af diskussionerne på vores interne mail skrev jeg et par dage senere et åbent brev.

8. marts 2017 Åbent Brev til Carsten Jensen

Kære Carsten Jensen

Jeg udvandrede. Jeg havde ellers hygget mig meget godt med jeres vid og jeres viden, men fornægtelse af 9/11-løgneren, det orker jeg ikke.

Der var mere jeg ku ha sagt, der er altid mere. Men jeg ved også at HCA tog fejl i den gode historie om Kejserens Nye Klær, barnet blir IKKE hørt, det får en smældende lussing i stedet, og så taler vi ikke mere om det, eller hjem i seng!

Jeg ved at i den aktuelle situation er det dig der har publikken på din side. Jeg havde ikke mere taletid. Nogen skriver til mig at Flemming (*Jensen*) på sin lune måde jokede med min exit. Det tror jeg på :-). Men jeg ved jo ikke hvad der blev og blir TÆNKTE om den... kun i min egen fredsvagt-kreds. Vi var faktisk 9 tilstede, og har diskuteret episoden en del siden.

Jeg anerkender særdeles din viden og din vilje og evne til at formidle den. Jeg følte mig dog ikke rigtig tryk når du blev usaglig og talte negativt om Assads udseende. Og jeg følte mig heller ikke enig i din omtale af Assads brutalitet. Enhver 'oplysning' om krigene, i USA's favør, er jeg pr definition skeptisk overfor. Jeg følger ikke med i medier så jeg 'ved' ingenting. Det var derfor jeg startede FredsVagten. Havde jeg vidst hvad jeg forventedes at 'vide', så havde jeg nok affundet mig med at magthaverne ER klogere end lille jeg. Læste du min kronik i Politiken 30/12?

Inden jeg opgav ordet for ikke at 'være for meget' for aftenens gæster, nævnte jeg at Sydtårnets top tilter. Jeg ku ha gjort det tydeligere, men var altså frygtsom overfor folkets dom. Og tænk så også at antydning er en god ting; et helt enkelt budskab; Sydtårnets top tilter inden det falder lodret ned. Newton er afløst!

Her er det jeg undrer mig over din holdning, thi jeg anser dig da for intelligent nok til at vide hvorfor jeg påstår at Newton er afløst.

Og jeg ved ikke om du forstod at du lagde mig ord i munden, når du sagde at du godt vidste hvad det næste jeg ville sige var; at amerikanerne selv havde gjort det. Det siger jeg NETOP ikke, thi så hænger jeg på bevisbyrden. Jeg siger at vi VED ikke sandheden – alt for meget er skjult og for mystisk. Det er ikke et demokratisk retssamfund værdigt.

Venligst

Bo Richardt

forhenværende bagmand for FredsVagten

bo@fred.dk

SANDHEDEN

Kilometerlange debat-tråde om vores opfattelser. For mig samler de sig i den evige diskussion om sandheden og dens væsen. De fleste synes at ha en relativ opfattelse af sandheden; 'min sandhed er ikke den samme som din sandhed'. Den holder bare ikke, det er ikke sandheder, det er holdninger vi her taler om.

Men jeg forholder mig til det som faktisk er sandt. Som er dokumenteret sandt, fysisk sandt, det objektive der ligger hinsides vore perceptioner. Solen står op og går ned. En sten falder ned hvis man slipper den. Når det blæser blaffer flagene. Lyn er enorme elektriske udladninger. Jorden er magnetisk.

Der er masser af objektive forhold som vi alle må leve med og ikke kan afvise. Newton regelsatte nogle af disse objektive forhold for 400 år siden. Hans love er ikke siden modbevist.

Og så er jeg tilbage ved 9/11... Sydtårnets tiltning ud til ca 20 grader hvorefter det forsvinder lige ned...? Det kan kun betyde at den statiske modstand nedenunder den tiltende topdel forsvinder. Hvor blir denne modstand fra det endnu intakte 300 meter høje stumpårn af? Inde i midten står den ekstremt solide 'kerne' og vi må formode at den bøjer frem for knækker dér på 80'ende etage hvor det brænder; jern bøjer jo typisk frem for knækker og desuden er den jo blevet blød af varmen. Så den hænger stadig sammen. De øverste 100 meter skal nu pludselig begynde at nedbryde den bærende kernekonstruktion. Og stort set i frit falds hastighed (!!)

Der ER altså ikke nogen modstand. Uanset hvilke scenarier man forsøger at forestille sig med hensyn til hvordan tårnet kan nedbryde sig selv, så er det uomtvisteligt at toppen har en sideværts bevægelse, og således nu for en stadig stigende dels vedkommende netop er ude hvor der netop IKKE er nogen modstand nedenunder.

Behøver jeg mudre mere rundt i det?

Dette er blot et objektivt forhold. Et andet er at der ikke er nævneværdige vragrester af et stort passagerfly udenfor Pentagon i timerne efter anslaget. Jeg har udlovet en dusør på 1000 kr til en nevø der er ph.d i historie og siger at der ikke er 'skyggen af bevis' for at den officielle forklaring ikke sku holde. Han har ikke indløst dusøren ved at fremvise et billede med et adækvat vrag udenfor Pentagons mure – 'reinforced'

Et tredje er Pearl Harbor citatet.

Derfor tillader jeg mig den arrogance at påstå at 9/11-konspirationen er IKKE en relativ sandhed. Og det er ikke et retssamfund værdigt at de krigsforbrydere kan nedfryse alle informationer. Det er den løgn vi skal forsøge at navigere efter i vores relative sandheder... altså holdninger.

Og beviser er den dokumentation man tror på.

Nazisterne vidste det også; almindelige mennesker kan ikke tro på at deres ledende politikere er så kyniske. Det kaldes 'far og mor' teorien.

MARCH 4 TRUMP

Så blev da outsideren præsident og trådte i embede. Jeg følger som før nævnt slet ikke med. Jeg mener fortsat det er spin og underholdning så vi ikke ser hvem de virkelige magthavere er. Men der er jo andre

der ser ham som en frelser.

Før valget havde vi besøg af en lille gruppe der gerne ville læne sig op ad os med et budskab om at Clinton'erne er pædofile mm... det afviste vi, så lavede de deres egen aktion.

Da jeg kom denne dag 4. marts havde Eileen bedt dem om at gå udenfor det felt af pladsen som vi har fået tildelt. Hun brød sig umiddelbart ikke om dem; arrangøren Thomas, her i baggrunden, taler bag solbriller, også i gråvej. Og det er jeg enig i er en uskik.

Da Eileen var gået snakkede jeg lidt med dem. De var kun fire og der var joints og whisky på rotundekanten. Sød og flink ham jeg snakkede med som satte mig lidt til vægs ved at spørge hvad jeg egentlig vidste om Trump. Og jeg 'ved' jo kun det mine små mediedryp fortæller, iblandet min Rasmus Modsat som ikke tror på noget, og dog anammer rygten om at manden i grunden er fascist. Forskellen på ham og Hitler er så (blandt andet) at sidstnævnte havde sine SA-stormtropper til at tæve dem der ikke rettede ind. Har Trump mulighed for en sådan parallel-organisation af våben-behængte rednecks der vil gøre det beskidte arbejde for ham og hans visioner. Kan han undergrave den herskende orden? Jeg tror han er død længe før han kan realisere noget; CIA nakker ham.

De råbte det samme slagord igen og igen: *Make United States great again, make Denmark great again!* Jeg var desværre optaget af reparationer så jeg havde ikke tid til at spørge ind til dette udsagn.

Jeg sku gøre den nederste store lomme større. PH har en tid klaget over at den er for snæver til den tykke løbeseddelmappe. Og så opdagede jeg at nummerskiltet var gået i stykker

Duerne melder deres ankomst ved middagstid, men den hvide var ikke med i dag... måske syntes den ligesom jeg at det var for vådt; den velsignede væde over verden, men ikke sjovt når man skal kapere det nogle timer. Der er en niche, en døråbning i muren oppe ved Kongeporten. Dér kan man sidde i læ for vind og regn og holde øje med standen. Duerne fatter ikke noget..

Så kan man sidde der på klapstolen med kaffen og en bog eller bare meditere, med udsyn til om der sku være 'kunder' i fredsbutikken. Men ups så gav klapstolen sig i den ene side. En lille nitte var knækket... flere reparationer at gøre.

Og så PH med på nyeste mode: Pink Pussy Hat: en feminist-aktion rettet mod Trump der udviser klassiske mandschauvinistiske tendenser.

Pink pussy på FredsVagten :-)

Siden blev billedet brugt [her](#)... sådan! (kun for facebook'ere)

PH er ikke ligefrem nogen årsunge om end stærk, men begynder at kunne mærke alderen så småt :-)
De gamle falder fra, nu er det Anna der er gået til den evige fred. Her husker vi hende så fra 2004 sammen med Jens der også er gået hinsides, og Malene der endnu er homo sapiens.

Ovre bagved til højre ser vi 'Friheds-gudinden' med jordkloden under armen... den papmache-statue var Annas idé. Fremfor faklen er der et \$-tegn, og i den anden hånd en hundesnor ned til Den Lille Havfrue... Anna var ikke kunstneren men hun overbeviste og inspirerede en maler i vor kreds til at realisere denne idé. Og så samlede hun en hel gruppe til at gøre papmache-arbejdet mm. Den statue havde vi meget gavn af

KANAL HOVEDSTADEN

Så medio marts blev jeg kontaktet herfra, man ville gerne lave en udsendelse: [Mosaik](#); en halv times samtale, ikke hidsige konfrontationer som fx i P1-Debat, og fx Deadline med speedsnakkeren hin skarpe.

Jeg spurgte denne gang ikke nogen i FredsVagten om andre sku gøre det. Jeg glemte endda at forhåndsinformere om det. Og så var jeg småsyg men det ses dog ikke. Og netop dette; en rolig snak om vores vilkår og holdninger, det ville jeg jo gerne.

Jeg var ikke helt tilfreds med min indsats, men udsendelsen får berøm. Den går dog næppe viralt ;-)
Der er så meget mere jeg gerne villa ha sagt, men hva ka man nå på en lille halv time.

GÆSTER, VENNER OG KAMMERATER

Angelika delte denne gode dag 18. marts med os:

Her er billeder fra sidste lørdags 'shamanistiske trommedans'.

Desværre træder Frederick, der jo er initiativtageren, ikke særlig tydeligt frem på billederne.

Det der står på det billede som Lars holder er: 'we are dancing for peace.'

Jeg synes ellers de taler for sig selv - det var en fin og stærk oplevelse at være med til/overvære!

*Een times uafbrudt trommen - heldigt at det ikke regnede. Men de havde nok fortsat alligevel, har jeg på fornemmelsen. For da det var slut, og jeg gav nogle af dem hånden til tak og farvel, mærkede jeg deres varme hænder, og det selvom de havde holdt den samme rytme i een time!
I modsætning til mine hænder, der var kolde, for det blæste ret vildt, så min funktion også var at holde fast på trekanten med flagene (jeg havde nok nedlagt trekanten hvis jeg havde været alene).*

Jeg skal lige tilføje at Frederick er fredsvagt.

25 – 26. marts holdt fredsministerium årsmøde. Jeg deltog og oplevede derved de aldrende kræfter; inklusive mig selv. Hyggeligt, intelligent og vittigt – helt sikkert, men ikke fornemmelsen af en stor politisk kraft. Og dog holder vi skruen i vandet og forbereder os (bl.a) til årets Folkemøde på Bornholm

Det er André fra Malmø (skiftede fra amerikaner til svensker i 70'erne for at undgå Vietnam), Tom; Aldrig Mere Krig; Hasse (formand for Fredsministerium) og Carsten (Århus mod Krig og Terror)

Så lad os slutte dette Nyhedsbrev af med et par positive beretninger.

Her skriver Eileen 11. marts

Kære alle. Solen varmede og børnefamilierne er fortsat på pokomonjagt. Jeg havde en lille sjov samtale med en dreng født i 2006. Han ville gerne vide hvorlænge fredsvagten havde stået der og hvorfor. Jeg nævnte 2001 og 9/11. Det sidste kendte han godt – det var nogle mænd med sorte masker, der fløj ind i to meget høje huse i New York. Det havde han fået fortalt om hjemme og i skolen. Hvem der havde deltaget vidste han ikke, men superman og batman havde i al fald været tilstede. Det var jeg så ikke enig med ham i og jeg udstyrede ham med en løbeseddel og opfordrede ham til at komme ind til fredsvagten med sin klasse og en lærer. Jo tak det ville det kloge barn gerne, så måske ses vi igen. Under samtalen stod hans bedstemor lidt på afstand og lod ham passe samtalen selv. Fin fin oplevelse - det giver håb. Eileen

Og 29. marts var jeg selv tilstede da der kom to busfulde unge skoleelever på 15 år. Jeg stod lige og snakkede med 4 engelske unge kvinder om SkodDanmark og Brexit og hvad der nu rørte sig i vore afdriftende lande. Jeg forærede den ene min T-ERROR-IST badge, men måtte så forlade dem for at se hvad der foregik.

Det viste sig så at være ca [100 elever fra Jelling](#) hvis kammerat Alaa efter 7 år i Danmark er blevet udvist sammen med sin far og søskende til Vestbredden, mens hendes/deres mor er udvist til Jordan. Det er sygt, det er sort, men en stor glæde at se solidariteten blandt kammeraterne. Og en enorm energi – i et par timer + stod de og næsten uafbrudt råbte slagord og sang: Vi er røde, vi er hvide, vi står sammen side om side, og I Danmark er jeg født og nationalsangen mm.

Efter en times tid gik jeg hen til dem og takkede for indsatsen, og foreslog at de sang: Vi er mørke, vi er blege, vi vil gå på samme veje! Jeg sang lige for i megafonen tre gange og så sang de dét den næste time. Det sku jo egentlig ha været 'lyse' i modsætning til mørke, men de rim jeg ku komme i tanke om; 'kyse', 'fryse' gav ikke helt så god mening.

Krigsministeriet m.fl. flager for royalt belgisk besøg.

Og så kom Tony fra Berlin, kunstner med en vision om at lave en udstilling til oktober når vi runder 16 år.

Han havde allerede været forbi én gang og snakket med Doris. Hun havde givet ham mit nummer og han ringede i mandags (nu er det onsdag) så vi traf en aftale.

Kvik og hyggelig fætter hvor jeg lige sku skrue øret ind på hans gebrokkne accent.

Jeg spurgte hvor hans etniske oprindelse var, men han var fra hele verden ☺

G'ferewdskramn
Bo

PS:

7. marts skrev Margrete nedenstående i den turbulens jeg skabte ved at udvandre fra Jensen*2 showet på Nørrebro Teater som nævnt ovenfor.

Margrete er et af vore nyere medlemmer som efter en lidt tøvende start er kommet ind med fuld skrue.

Tak; flere af jer derude (!) så det ikke er nærmest en bestandig krise at få dækket næste uges vagter. Men på forunderlig vis mildner Gud luften for de klippede får.

Nå, Margrete slutter så dette nyhedsbrev med et lille skriv om hendes forhold til 9/11

Min svigerdatter ringede til mig og fortalte at "de har bombet World Trade Center", det var eftermiddag og jeg befandt mig hjemme i min egen stue. Min umiddelbare reaktion var "FEDT - der fik vi givet storkapitalen en for boven" - det var først bagefter, da jeg tændte for comakassen, og så de totalt surrealistiske klip af mennesker der kastede sig ud fra brændende bygninger og fly der igen og igen fløj ind det samme sted, at det gik op for mig, at det var alvor. Alvor i en verdensorden, der nu var en anden - vi opererede omgående med "dem og os" - vi blev opildnet til at hade muslimer og al deres væsen og til at nu skulle vi satanede tage hævn - blodigt!

Senere kom Harrits teorier og fik det følgeskab de nu fik.

Jeg står, stolt og glad på Christiansborg Slotsplads og jeg tænker mig selv som en der står vagt for freden. Fred er det jeg vil, for os allesammen, for mine efterkommere, for vore alles efterkommere. Krigsherrer har jeg ingen respekt for, kapitalen har jeg inden respekt for, våbenhandlere og andre drugdealere har jeg inden respekt for.

Harrit må mene hvad han vil, men det er ikke hans budskab jeg står for.

Jeg står for FRED.

Igår aftes fandt Flemming Jensen anledning til at give "den første pulikummer der har forladt os i protest, med et fredsflag om skuldrene" et par ord med på vejen.

Jeg krummede tæer, for indebærer FREDelig sameksistens ikke netop at vi rummer vore uenigheder og taler sammen, når emnerne interesserer os? Carsten Jensen afviste dialogen om Twin Towers, ja, men han er stadig en revser, der får sine synspunkter frem og forhåbentlig rammer han lidt bredere med sine ord og sin kritiske holdning til den måde vi behandler hinanden på, end hvis han ikke fokuserede på det der er hans sag.

Bo, du gør det du gør, du forlader scenen, hvis de der er på den ikke vil debattere på dine præmisser - fair nok, men jeg bliver stående for freden.

Kærlig hilsen Margrete